

Iz Hrvatske uskrsne lirike

Autor Administrator

SRETAN I BLAGOSLOVLJEN

USKRS

Svima koji ga slave i
svim ljudima dobre volje, uz nekoliko prekrasnih pjesama iz antologije
"Hrvatska uskrsna lirika od Kranjèevia do danas", Božidara Petraèa, Zagreb
2001.

Vinko Grubišariè

Traženje izvora

<http://www.mojsvijet.hr>

Powered by Joomla!

Generirano: 23 August, 2019, 14:00

Gospodine,

uvijek sam mislio da su
nebesa plavet

oèiju Tvojih,

i kad zvona razliju
selom molitvu,

Gospodine,

zastori mojeg puta

ispijaju plavet, a
maglica razbijenog sumraka

pliva puèinom vremena.

Ova zemija ukotvljena u
pogled

i zadnji miomiris izli
se ulicama...

gospodine, katedrala
poèiva u šutnji

Htio bih se moliti

uz zvuke seoskog zvona,

i misliti o zemlji,

htio bih sve reæi
šutnjom Uskrsnog Otajstva,

plutati seoskim zvonom

uz tople mamine riječi
»Zdravo Marijo«...

* *
*

Ante Stamač

Molitva

O Vječnji Bože, jedini
moj Bože,

Ti nado mojih odbrojanih
dana,

Jer pijesak sam i
vrijeme i kap s dlana,

Gdje tru se sati a
trenuci množe

Koji se truju i koji se
glože

Nek upru pogled u srž
onih rana

Što ih je Sin tvoj radi
ljudskih mana

Trpio više no što tijelo
može.

Osobito nek Višnje tvoje
zrenje

Svim bližnjima donese
mir,

Nek zatru himbu i
zlotvorno htijenje.

Da gorke èaše, huda zla
ih minu

I radosno ih prati Preobraženje

Te èistih duša da se k
tebi vinu.

* *
*

Joža Prudens

Uskrсни stol

drven ili kamen

svejedno

bit stola

biti oko stola

zajedno

obitelj

i drugi dobrodošćo;

biti

zajedno

za

jedno

dijeliti

i kruh svagdašnji i vino
trsno

i mudrost soli

i puno

i malo

sve

sve

sa svima

da svima bude
blagoslovljen

i svagdan

i blagdan

blag

dan

s granèicom mirotvornom

u èaši vode na sredini

stola

* *
*

Đurđica Ivaniševiaë Lieb

Obris križa

U tamnim sjenama

možda æeš naslutiti

da je davna žena

vidjela obris križa

kojim se prozor u rujnu
osmjevivao

poluzatvoren

postelja mirisala na
svježe istesano drvo

masline

bijaše ih u Getsemaniju
nebrojivo

mijenjamo mjesta

upijajuæ iverje stabla

jer smo htjeli

samo malo htjeli biti

* * *

Drago Britviæ

Zvoni pri Svetomu križu

Snoæka je kesno popolne
Angeluš došel i k nama,

mam se je skupilo sveta
kak da bi svetili hižu,

rasprite živi obloke,
zvoni pri Svetomu križu,

tak je zadišalo v sobi
kak negde jabuke s trama.

Negdo je, kak je sad v
modi, zvona na pantljike zlejal,

glase preslekel je s
medom, pak je oživelo saèe.

Prvi put odkad smo doma
bilo je zbila domaèe,

èak se o ranjeni Kristuš
z križnoga dreva nasmejaj.

Z deom su došli pred
crikvu i ti kaj doma još; iše,

kaj su tu, odma prek
puta, a v duš; negdi daleko,

vu njoj su majkica z
ranja donesli dojašu z mlekom,

tak im je zvonelo blizu
kak da su v svojem dvoriše.

Rupci su zgledali v
kmici kak šni šupi na plotu,

žene su sklopile ruke,
muži su stiskali šaku,

jeden je družgal šklaka
kak da bi drobil mekotu,

al su popevala zvona,
Vuzem zadiš; al je v zraku.

Snoæka sam listeke bele
v sræeko stiskal kak v prešu,

zišla je samo popevka i
dve tri kaple krvave,

ž njima vam glase pošilam:
došla su zvona prek Save,

vse nas, i mrtve i žive,
zovu na sigetsku mešu.